

■ Συχνές συγκλήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και του ΚΥΣΕΑ καθώς και τακτικοί «πρωϊνοί καφέδες»

Πώς κυβερνούσε ο κ. Κ. Σημίτης

Ο κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ είχε αναγάγει το Υπουργικό Συμβούλιο στο κορυφαίο όργανο άσκησης της πολιτικής του. Από το 1996 ως το 2003 (το 2004 συνεκλήθη μόνο δύο φορές) συνεδρίαζε κατά μέσον όρο 21 φορές τον χρόνο, ενώ υπάρχουν και 27 περιπτώσεις περιφοράς. Το 1996 συνεδρίασε 24 φορές, το επόμενο έτος 28 φορές ακόμη και τα δύο τελευταία χρόνια της πρωθυπουργίας του οι ρυθμοί δεν έπεσαν. Το 2002 καταγράφονται 24 συνεδριάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και 25 το 2003. Παράλληλα μειώνονται σημαντικά οι διά περιφοράς αποφάσεις. Ενώ από τις 22.1.1996 ως τις 20.9.1996 καταγράφονται 17 τέτοιες περιπτώσεις, από εκεί και μετά υπάρχουν μόνο 10 και αυτές για τυπικές ή επείγουσες υποθέσεις, όπως π.χ. απόδοση τιμών στον πρώην Πρόεδρο της Βουλής *Αθανάσιο Τσαλδάρη*, προσωρινή απαλλαγή των Ελλήνων του εξωτερικού προκειμένου να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα κτλ.

Το διάστημα 1996-2004 η Κυβερνητική Επιτροπή συνεδρίασε 64 φορές επισήμως και 34 φορές απύπως (από το 2001 στο όργανο αυτό συμμετείχε και ο Γραμματέας του ΠαΣοΚ κ. *Μιχ. Χρυσοχοϊδης*, πρακτική τη συνέχιση της οποίας ζητεί, ματαιώς επί του παρόντος, ο Γραμματέας της ΝΔ κ. *Ευ. Μείμαράκης*) και το ΚΥΣΕΑ 44 φορές συν άλλες τέσσερις απύπως. Ο μέσος όρος διάρκειας των συνεδριάσεων των κυβερνητικών οργάνων ήταν πέντε ώρες. Με την εξαίρεση εορτών, αργιών και επίσημων επισκέψεων σε εσωτερικό και εξωτερικό του πρωθυπουργού, συνά-

γεται ότι κάθε εβδομάδα συνεδρίαζε κάποιο κυβερνητικό όργανο.

Εκτός από τα τρία κορυφαία κυβερνητικά όργανα, επί κυβερνήσεων Σημίτη συνεδρίαζαν τακτικά και οι τρεις μεγάλες επιτροπές: Οικονομικής Πολιτικής (υπό τον υπουργό Οικονομίας), Θεσμών και Διαφάνειας (υπό τον υπουργό Δημόσιας Διοίκησης) και Μεγάλων Έργων (υπό τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ). Η αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών υπαγόταν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαχείρισης Κρίσεων, η οποία συγκροτήθηκε στο τέλος του 1996 και συνεδρίαζε στο γραφείο του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου. Ο κ. *Σωκράτης Κοσμίδης* προτιμούσε να έχει το γραφείο του στη Βουλή, ο σημερινός γραμματέας κ. *Αργύρης Καρράς* επέλεξε να στεγάζεται κυρίως στο Μέγαρο Μαξίμου. Τακτικά μέλη της επιτροπής αυτής ήταν ο υπουργός Εσωτερικών, ο οποίος προήδρευε, ο εκάστοτε υπουργός παρά τω Πρωθυπουργό, ο γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου, ένας εκπρόσωπος του κόμματος, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης και κατά περίπτωση άλλοι αρμόδιοι υπουργοί. Σε μια μεταμεσονύκτια συνεδρίαση αυτού του οργάνου ελήφθη η απόφαση να σκάσει η αστυνομία τα λάστιχα στα τρακτέρ των αγροτών που είχαν αποκλείσει την Εθνική οδό.

Την περίοδο 1996-2004 ο κ. *Κοσμίδης* είχε αυξημένες αρμοδιότητες ως προς τον συντονισμό του κυβερνητικού έργου εκπορευόμενες απευθείας από τον κ. Σημίτη, με τον οποίο η συνεργασία ήταν καθημερινή και πολύ στενή. Ο κ. Καρράς, παρά τη συγκατοίκηση

με τον Πρωθυπουργό στο Μέγαρο Μαξίμου, δεν απολαμβάνει τα ίδια προνόμια. Ο κ. *Κοσμίδης*, όταν υπήρχε ανάγκη, δεν δίσταζε να διακοψεί συνεδριάσεις του Πρωθυπουργού – όπως έκανε, π.χ., όταν πληροφορήθηκε την πρώτη είσοδο του Οτσαλάν στην Ελλάδα – ενεχειρίζοντάς του σημειώματα τα οποία περιελάμβαναν και υποδείξεις για το τι κατά τη γνώμη του έπρεπε να γίνει.

Σημείο αναφοράς των κυβερνήσεων Σημίτη υπήρξε ο περίφημος «πρωϊνός καφές». Σε αυτή τη συνάντηση – η οποία αρχικά γινόταν κάθε μέρα, κατόπιν κάθε Δευτέρα και Πέμπτη και στο τέλος μόνο τη Δευτέρα, με σύνθεση που άλλαζε, πλην των δύο μονίμων μελών Σ. Κοσμίδη και Ν. Θέμελη – καθοριζόταν το εβδομαδιαίο πρόγραμμα του κ. Σημίτη, επιλύονταν τεχνικά θέματα και καταστρώνονταν η μεσοπρόθεσμη στρατηγική της κυβέρνησης.

Το μοντέλο διακυβέρνησης Σημίτη υπήρξε άραγε τόσο επιτυχημένο ώστε να αποτελεί σημείο αναφοράς; Στο ΠαΣοΚ δεν είχαν λείψει οι γκρίνιες, φαίνεται όμως ότι ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία των στελεχών της ΝΔ που πιέζουν τον κ. Καραμανλή να το αντιγράψει. Ο κ. Καραμανλής ωστόσο δείχνει να κινείται με γνώμονα τη ρήση του *Κωνσταντίνου Καραμανλή*, ο οποίος ξεκαθάριζε στους τυχόν αμφισβητίες ότι «το κόμμα είμαι εγώ και ο εκπρόσωπός του» – ισχύει κατ' αναλογία και για τη σημερινή κυβέρνηση, εξ ου και η στήριξη που παρέχει στον υπουργό Επικρατείας κ. Θ. Ρουσόπουλο.

ΤΟ ΒΗΜΑ

3.10.2004